

V torek, četrtak in soboto
izhaja in velja v Mari-
boru brez polivanja na
dom za vse leto 8 gl. — k.
za pol leta . . . 4 . . . — k.
za četrt leta . . . 2 . . . 20 . . .

Po pošti:
Za vse leto 10 gl. — k.
za pol leta . . . 5 . . . — k.
za četrt leta . . . 2 . . . 60 . . .

Vredništvo in opravništvo
je na stolnem trgu (Dom-
plate) hiš. št. 179.

SLOVENSKI NAROD.

Oznaniła:
Za navadne dvostopne
vrsto se plačuje
6 kr., če se natisne 1krat
5 kr., če se tiska 2krat
4 kr., če se tiska 3krat,
veče pismenke se plaču-
jejo po prostoru.

Za vsak tisk je plačat-
kolek (stempel) za 30 k.

Rokopisi se ne vračajo,
dopisi naj se blagovoljno
frankujejo.

**Zarad včerajšnjega praznika se je moglo za
denes tiskati le polovica lista.**

Vrhunec veselja

so imeli Brandstetter in njegovi tovariši v nedeljo zvečer v Rodovanji. Zakaj? „Tagespost“ piše v neresničnem, kakor vse norosti in muožino laži prezira-jočem sporočilu o tem taborji mariborskega mesta (nikakor ne okolice), ta-ko-le: „Vrhunec veselja pa je bil in kakor grom se je razlegalo bravo in hurá tje v noč, ko je telegram enega samovidača došel ter poročal, da so bili aranžeri enega taborja na Črni gori od kmetov zapodeni.“ Torej, ker se je neresnična vest telegrafirala, da so Slovenci nad Slovenci surovo silo, pest rabili, stopita Nemca Brandstetter ali Seidl pijana od veselja na klopi, svoj „vrhunec veselja“ tje v črno noč vriskata, in ne samo to: neseta ga celo v Tagespost, da se tiska črno na belo!! Ali ni to jasno kazanje teh gospo-dov, kateri nemško izobraženje skrunijo, kolikorkrat ga na jezik jemlje, ka-želé naj se narodnjaki s surovo silo pesti pokončajo in iztrebijo? Kedar je slovensko časopisje tako ravnalo, kakor tu nemško? In vendar je Dežman državnim pravištvom vedno na ušesih, in imenuje naše časopisje „jantsch-bergliteratur“. Nikdar ni noben slovenski shod „vrhunca veselja“ v črno noč pošiljal zarad Janjčega in Velč, nikdar noben slov. političen časopis surove sile odobral. To je bilo prihranjeno možem, nositeljem lažnjive kulture, kateri so od samoga liberalizma in same svobode najbolj fanatični absolutisti; mo-žem, ki hočejo osodo naroda določiti, čigar jezika ne umejo.

Rekli smo, da je vest o surovem razgnanji slov. „taborja“ neresnična bila. O taborji še govora ni, kakor vsak Slovenec ve, kdor so za politično življenje pečá. Pač pa ima sporočilo nekoliko djanskega vzroka.

Kako se stvar ima, razvidno je iz našega dopisa „iz ptujske gore“. Razvidno je, da o „taboru“ tu še govora ne more biti, kakor je tudi „raz-podenje“ neresničnost. A „vrhunec veselja“ si moramo Slovenci zapomniti, kajti to osveti celo hinavščino tiste stranke, ki ne neha vseh kranjskih Slo-vencev črniti in grditi zarad janjškega, od nas obžalovanega dogodka, tu pa se ne sramuje svoje veselje (jubel) kazati in izrekati, kader meni da je bila, ali želi da bi bila, surova pest obrnena proti Slovincem, ki vedo, da so Slo-venci in to na prvo. Ali pazi naj ta stranka, gospodov Brandstetterjev, da se tak „vrhunec veselja“ maščevalno ne obrne enkrat zoper njo samo.

Husova svečanost.

je velikanska. Od vseh krajev prihajajo odboru in českim časopisom tele-grami, kateri kličejo tisočerno slavo Husu in svobodi slovanski. Samo „Na-rodni Listy“, kar nam jih je zdaj došlo, prinašajo skoro dve sto telegramov, kateri so jim došli v raznih jezikih iz Petrograda, Moskve, Varšave, Lvova, Krakova, Ljubljane, Belgrada, Dunaja, Olomuca, Stuttgarda itd. itd. Česki listi prinašajo članke o Husu, kot reprezentantu „osvobodjenja od tujih življenj“ — „vse žalostne dobe, ktere je preživel slovanski rod.“ V pondeljek je bila slavnost v Husincu. Udeležilo se je nad 60.000 ljudi, mnogo društev s za-stavami. Dr. Sladkovski je govoril navdušeno o bojih husitskih, ktere so Čehi bili za svobodo. Ker je bilo vsled posebnega, c. kr. komisarju došlega ukaza iz Dunaja, vsem nečeskim avstrijskim Slovanom prepovedano govoriti, govorili so le še inozemski Slovanje. Prvi je govoril ruski literat Buhtěv, ud slovanskega komiteja v Moskvi; drugi Srb Žoržević, kateri je povdarjal, da je ideja slovanske bodočnosti slovanska federacija. Poljak Romanović je omenjal, da so poljski udje na konciliji Husa branili, da so se s Husiti vred bojevali. Bolgar Stojanović je omenjal zraven Husa sv. Cirila in Metoda, te prve glasitelje slovanske vzajemnosti. Pri banketu so govorili Rus Čubin, kateri je opominjal, da so tu v prvič vsi slovanski narodi zastopani, Ameri-kan Curtin, Anglež Ralston, oba po ruski. Husinec je bil ves okinčan. Na bližnjem travniku ljudska veselica in občno navdušenje. — V torek so se vrnili vsi udeležniki in gostje v Prago. Ob treh popoldne je bil banket na Šofjinem otoku, kjer sta bila nazoča tudi Palacky in Rieger.

Dopisi.

Iz Celja, 7. sept. [Izv. dop.] — Iz zanesljivega vira Vam vem po-ročati, da je deželni odbor graški g. Fichno, učitelja na tukajšnji gimna-ziji nasvetoval deželnemu šolskemu nadzorništvu, ka bi njega potrdil kot ravnatelja na realni gimnaziji v Ptuiji, — o ktereга imenovanji, kakor se deželni zbor izrazuje, tudi ni dvomiti. Mi tu ne bomo govorili splošno o sposobnosti g. Fichna za tako službo, treba pak je omeniti, da se nam ta nasvet deželnega odbora graškega jako nepravičen dozdeva. Bralci „Slov. Naroda“ poznajo gosp. Fichno že po imenu, ali vendar mi si ne mo-remo kaj, da tu ponavljamo, da ta gospod ne samo ne zna nobene be- sede slovenske, ampak da je nasprotnik slovenskega! Veselimo se sicer, da se je realna gimnazija po dolgem boju ustanovila v Ptuiji, pozdravljamo jo kot nov zavod, po katerem se bode naša slovenska mladina izobraževala, ali

obžalovati moramo, da deželni odbor slovenski narod tolikanj prezira, da na-svetuje ravnateljsko službo izročiti trdemu Nemcu. Če je istina, da ne narod slovenski se mora ravnati po učiteljih, temuč bolj učitelji po narodu, kako bode zagovarjal deželni odbor krivico, katero je storil slovenskemu na-rodu s takim nasvetom? Je li mar donesek slovenskega naroda k temu no-vemu zavodu majhen? Davek, ktereга si mora pridobiti z žaljivimi rokami? Gračani in gornji Štajerci imajo svoje gimnazije, in ne plačuje mar tudi slo-venski narod deloma stroške teh zavodov? Pa smo katerikrat kaj oporekali, če je bila ravnateljska služba na taki gimnaziji izročena kakemu Nemcu? Ne! Če se pa ustanovi na slovenski zemlji gimnazija za Slovence, potem ne vrivajo le samo enega Nemca, ampak še celo političnega Nemca, ki pomaga nositi bandero germanizacije. — Kje je potem takem še ravnopravnost, če jo še celo deželni odbor brezobzirno ne prizna? kje je odborova ustavolju-bezen, če v djanji uničuje §. 19 d. t. p. nam obljubljene pravice?

Še bi morebiti molčali, ako bi mogel deželni odbor svoj nasvet opravi-čiti s tem, da od slovenske strani ni nobeden kompetiral. Pa to ni res! Dobro vemo, da so za to službo tudi Slovenci kompetirali, dobro vemo, da stoji v vrsti slovenskih kompetentov mož, ktereга pozna po svojih spisih celi izobraženi slovenski svet. — Ali deželni zbor jih je odstranil — morebiti, ker so Slovenci, in nasvetoval možá, kteremu bi ljubo bilo, če se vsi Slovenci utope v morji germanstva. Morebiti tega deželni odbor ni vedel? Dobro! Mi mu denes očitno to povemo, in če je voljen popraviti svojo napako, jo bo še popravil! Ali kakor reč zdaj stoji, se moremo samo-le še zanašati na previdnost šolskega deželnega nadzornišstva, in v drugi inštanciji na naše po-slance, na slovenski narod. — Nadejamo se, da bodo se potezali poslanci za svete naše pravice v prihodnjem zboru, vlasti po smemo upati to od našega gosp. Hermana, kateri je prvi sprožil misel zarad ptujske gimnazije, in kateri tistikrat gotovo ni mislil, da bo ta gimnazija preskrbiše za nemške politi-karje. — Mi se nadejamo, da bo tudi slovenski narod, kateri je že po mnogih taborih enoglasno izrekel zahtevanje slovenskih uradnikov, učiteljev i. t. d. na slovenskih zavodih, protestiral zoper tako brezobzirno ravnanje katero mora vsakega zaboleti, če ima kolikanj domoljubja in narodne svesti.

S ptujske gore 7. sept. [Izv. dop.] Nekaj mlajših Slovencev, ki tu pri nas prebivajo na počitnicah, je hotelo napraviti veselico ali besedo pri krčmarji Jagodiču. Hoteli so popevati in slovensko veselo igro igrati. Že je stalo nekoliko majev z zastavami in mnogo ljudi iz fare se je bilo zbralo ter so pričakovali pričetka ob 4 uri popoldne. Naposled se veselica začne. A zdaj pride četa podhujskanih rogoviležev, vojaških odpustnikov in postopačev iz bližnje majšperske fare in začne razsajati in kričati. Vsi raz-sajaji so bili pijani in neumni. Niso vedeli zakaj kriče, bilo jim je samo za škandal. Ljudje in dijaki so jih hoteli in skušali pomiriti. Uthnili so, pelo se je in govorilo malo dalje, pa so pijanci spet začeli. Potrebovalo je mnogo takta od mladih osnovateljev, da so ljudi domače fare, ki so bili ne-voljni na podšuntane in podkupljene kričače, zadrževali, da ni do dejanskih razporov prišlo. Vendar veselica je bila tako že nemogoča, tudi osnovatelji veselja niso imeli taki surovosti v lice igrati in peti. Zato so se v krčmi posedli v družbo in tam peli in plesali. Pa razsajaji so pozno po noči spet začeli in krčmarju Jagodiču okna pobili. Eden izmed razsajajev je bajje, ker je posebno siten bil, od domačih fantov nekoliko udarjen, druge škode ni. Sodi se že, kdo jih je podšuntal in prišla bo reč sodnji v roko zarad poškodovanja krčmarjevih oken. Žandarjev ni bilo nikjer videti, dasiravno so prě blizu bili. Cela reč ima značaj nevednosti ljudi, in pa hudobije nekterih nemškutarjev. Sicer pa bode stvar imela v naših hribih dobre nasledke, kajti ljudje so se začeli razgovarjati in zbuhati ravno iz tega povoda. Da Slovenci Slovincem nagajajo, to se jim grdó zdi in razsajaji so se streznili in se bodo še bolj.

Politični razgled.

Iz Dunaja se piše v „N. L.“, da so v dunajskih krogih zopet začeli študirati ustavo, kakor so jo bili izdelali poslanci 1848. leta v Krome-riži, pri katerem delovanji so se, kakor znano udeleževali tudi avstrijski Slo-vani. „Naj vladni listi govoré, kakor jim drago, to je gotovo, da federalizem napreduje in da se bliža trenotek, ki bode osodo določil“ — pravi omenje-nega časopisa dopisnik. Politiki pak se piše, da so imeli 4. t. m. ministri posvetovanje, pri katerem je bil nazoč tudi Beust, kateri je ministrom baje povedal, da vladar vedno sili spravo in pogodbo napraviti z slovansko opo-zicijo. Razen Beusta, sta v tem tudi Andraš in Taaffe proti Giskra-Herbstu, ki se trdovratno držita le „ustave“.

Dunajska borsá se je novega sporočila o Napoleonovi bolezni zelo ustrašila. Denarni papirji so v svoji ceni padli, in videti je, da previdni bor-sijanci tudi poslednjim telegramom ne verjemó, kateri preklicujejo slabe vesti o Napoleonovem zdravju.

Srbski omladini, ki se ima te dni v Veliki Kikindi v Banatu sniti, pri-poročajo srbske novine, naj izreče vladi in dinastiji Obrenovićev svoje za-upanje.

Srbski vladni listi, kakor „Jedinstvo“, po vrnitvi romanskega knjeza od ruskega cara jako ostro pišejo o Avstriji, kateri očitajo da se zveze Ro-

manije z Rusijo zato boji, ker poželjivo gleda po nadomestitvi za Bešetke. — Tak glas od srbske strani je tem važnejši, ker se je dozdej vedno Srbom očitalo, da se z Magjari v lastno škodo preveč bratijo.

Poljaki v Stanislavu so imeli, kakor poroča krakovski „Kraj“, tabor na katerem je bilo skleneno, da se gledé na dejanske razmere v deželi imajo poslanci državnega zbora vdeleževati. Tabor pa priporoča poljskim poslan- cem, da se takoj odpovedó poslanstvu in zapusté državni zbor, ako se poljska resolucija tam zavrže, ali ako ne bode v 6 tednih po začetku državnega zbora na dnevni red postavljena. Tabor meni, da je potem odpoved poslan- stva in državnega zbora dolžnost poljskega domoljubja. — „N. fr. Pr.“ daje ministerstvu opomin, naj ves gališki deželni zbor razpusti, sosebno pa potem, ako bi se volitve, ktere imajo biti vsled odstopa posameznih poslancev, izšle proti vladi.

Romanska zbornica se je 6. t. m. odprla. Knježevó poročilo jej. objavlja, da je bil knjez na ruskem dvoru prijazno sprejet, ter da potuje najprvo k svoji družini (v Prusijo) potem na dvorovo garancijskih vlasti.

Iz Bukurešta prihaja nekako čuden telegram, da se hoče velik ljudski shod sklicati na 22. t. m. kjer bode knjez Karol razglašen za kralja Romanije. — Tako brž pač menda ne pojde.

Ruski državni kancelar Gorčakov se pričakuje v Pariz.

Na Ruskem se množé poprave v vojski. Poseben cesarsk ukaz določuje, da imajo tisti, ki se v dvajsetem letu zglobe v vojake, služiti le 5, ako se dobro vedó, le 4 leta.

Iz Francoskega javlja „Public.“: Cesar se je čutil zopet trud- nega. Ker je viharno vreme bilo, je denes slaboten. Upa se pa, da bode kmalu bolje, i. j. da bolezen ne bo nevarnejša postala.

Turčija od namestnega kralja egiptovskega zahteva, naj brez njenega dovoljenja in potrjenja ne stori nobenega političnega koraka. Kakor je že egiptovski namestni kralj prisiljen bil na kolena pred sultanom pasti, bode vendar težko mogoče, da se v to uda, ako noče izgubiti vse svoje veljavnosti.

Razne stvari.

* (O shodu slovenskih poslancev) nemški časopisi vedó na- tančnosti pripovedovati. Ker so sklepi tajni, torej izmed poslancev ni nobe- den pravil jih, je vse, kar „Debatte“ in za njo drugi listi prinašajo le ug- banje kacega korespondenta. Mi popravljamo le konec, ki pravi, da so slo- venski poslanci needini na dvoje šli. To ni res, temuč zedinili so se v vseh točkah.

* (Veselica.) V nedeljo 12. sept. t. l. naredi ljubtomerska čital- nica veselico z gledališno igro. Igralo se bode „Čapek“ in „Raztresenca“. Po igri bode ples. — V nedeljo 19. sept. t. l. naredi ljubtomerska čitalnica izlet v trg Veržej. Glavni cilj temu izletu je zbujenje narodnosti med pro- stim narodom. K tema veselicama uljudno vabi vse rodoljube Odbor.

* (Porotniki in Ljubljani) so izžrebani ti-le: Gregorij Jožef, Ahčin Gasper, dr. Keesbacher Fridrih, Perdan Janez, Tönnies Gustav, dr. Kovač Viljem, Terdina Jožef, Perles Janez, dr. Rudolf Ant., Tamborninó Karel, Peterca Franc, Kastner Mihael, Hartman Janez, Gozzani Ferd. marki de, Remšak Janez, Holcer Karel, Vinkler Avgust, Doberlet Gašpar, Mavrer Florijan, Črne Florijan, Auer Pavel, Lukman Franc, dr. Pongrac Oskar, Mali Franc, Ambrož Franc, Hudovernik Primož, Malič Andrej, Wald- herr Alojz, Fink Franc, Streker Janez, Počivavnik Jakob, Terpin Edmund, Korn Heinrih, Jeranič Ant., Ničman Henrik, dr. Stöckl Emil vitez. — Kot namestniki so bili izžrebani: Schmid Leopold, Pakič Mihael, Konšek Valentin, Bernard Janez, Mikuš Lovrenc, Stroj Mihael, dr. Pfefferer Ant., Šober Jakob, Gnezda Anton. — To je torej sodišče ljubljanskega časopisja. Slovencev še tretjina ni. Več hudih narodnih nasprotnikov znanega imena nabajamo tudi — vmes.

* (Anton Lasnik,) usnjar v Celji, znan kot prvosednik celjskega „verfassungstag-a“, izvoljen je v kupčijski zbornici za deželnega poslanca.

* („Marburger Ztg.“) prinaša lažnjivo sporočilo o zmoteni besedi na Ptujski gori. Zraven pa je ta list še tako nesramen, da pristavi: „z resnico (mit wahrheiten) moramo duševen boj zbojevati“, ob enem laž pi- saje, da so tam narodnjaki Nemce smešne delali. Vprašamo profesorje „Mrb. Ztg-e“ ki so bili tudi zraven, ko je najvišji „jubel“ grmel tje v noč po Rodvanji, ali to imenujejo nemško kulturo? Ali to imenujejo resnico, če se radujejo nad surovostmi, ako vsaj na videz v njih koš gredó. Pravi vzrok teh surovosti bode znal morda tisti povedati, ki se je od daleč po ptujski gori plazil, ki je nekega znanega moža subagent, in je bil vzrok telegrama na g. Brandstetterja.

* (Čitalnica v Skofji Loki) napravi prihodnjo nedeljo besedo z igro. Vstopnina je 40 kr. za osobo. Dobitek se obrne za društvene potrebe. * (Dramatično društvo) namerava 20 t. m. v deželnem gledišči ljubljanskem igrati komedijo „Inserat“.

* (En ljubljanski filister) je bil priromal v Rodvanj svoje brate objemat in veselit se po stari nemški navadi. Ko je pa na tem taboru čul kako strahovito ti njegovi prijatelji o kranjski beračiji lažejo in tako govore, kakor bi na Kranjskem sami ciganje in bosopetci živeli, prijala ga je sveta jeza, obrnil se in je odšel.

* („Paurski“ kmet) je g. Wretzl, kakor se je baje sam imeno- val v začetku svojega govora, ktereja je celo trdi Nemec iz Hamburga prof. Reichel pohvalil, dasi ni enega zloga umel. — Gotovo ena nova, dozdej še ne znana vrsta kmetov.

* (Advokat dr. Jug) kteri je klasično slovenski govoril na nemškutarskem taborji, končal je svoje modrosti, ko so mu nekteri ploskali in se je precej zopet prikazal, tako-le: „Mi moramo vse gor postaviti da se Štajersko ne raztrga. In no! ker me tako rad poslušate, se bomo pa še vid'li.“ Živio!

* (Prvo tiskovno pravdo pred porotniki) na Českem je imel „Pokrok“ 6. t. m. (ne „N. L.“). Vrednik je djal, da je samo po imenu vrednik, da pa čisto nič ne ve, kdo in kako list vreduje. On je samo „od- govoren.“ Vprašan zakaj ni pravi vrednik, rekel je: To je še iz tistega časa, ko se je (na Českem) vsak opozicionalen vrednik zaprl, ker je bil vrednik. Da ne bi vse ude vredništva zaprl, so morali neudje vredništva odgovornost prejemati. Tak neud sem jaz.“ Porotniki so sodili enoglasno: nekriv.

* (Za nadškofa v Zagreb) je baje namenjen senjsko-mo- druški škof Soič.

* (Štajerski dež. zbor) se začne denes. Za tega delj so se včeraj bavili nekteri slov. poslansi v Mariboru pred odhodom v Gradec.

* (Beseda) ob priliki študentovskega shoda v Ljubljani po dra- matičnem društvu napravljena, zvršila se je dobro. Igralci vesele igre „Zakonske nadloge“, gospodičini Horak in Šwentner, ter gg. Žagar, Tisen in Trtnik so bili sploh hvaljeni.

* (V kongregaciji) frančiškanov, v kteri je bil izvoljen, kakor smo zadnjič povedali P. Ladislav za gimnazijskega vodja, gledalo se je pri podeljevanji česti na mlade in sposobne možé. Za Pazen je izvoljen za pred- stojnika P. Grat Pfeifer, tudi slov. pisatelj in učen mož. Ravno tako v Klanjcu in Trsatu.

* (Iz Trsta) piše „Slov. Zarja“: Dogodbe, ktere gledamo teden za tednom že nad leto in dan v Trstu, segajo globokeje v narodno in državno življenje, nego se sploh misli, i nam se celo dozdeva, da jim še vlada ne daje tiste pozornosti, ktere so vredne. Te dogodbe niso naključbe, one ne izvirajo zgoli iz družih primerljajev in okolinosti, ampak primerljaji in okolinosti so jim le preteza, da se zakriva pravi njihovi namen, kteri je strogo političen in rovarsk. Če pojde tako dalje, postane Trst Avstriji Ahilova peta. Drhal, ktera razsaja po tržaških ulicah, ni začetnica teh rabuk, ampak le izvrše- valka tiste stranke, ktera se je zaklela odrezati Avstrii pot do morja, da jo tako vniči. To kažejo dogodbe same ob sebi, to se očitno naznanja v laških pozivih, ki se večkrat po mestnih zidovih nabijajo. Naj se nikar ne ugovarja, da nemiri v Trstu niso Avstrii nevarni; res je sicer, da v prvih hipih prestola ne podeiró, ali gotovo je vendar, da Italiji v dobiček vničujejo našo trgovino, občno blagost i naš upliv na zunanje dežele. Rovarji si veliko prizadevajo dobiti tržaško okolico v svoje mreže, ker dobro vedo, da brez nje svojih na- menov ne dosežejo. Mestno starešinstvo in vzlasti magistrat jih pri tem na- menu na vso moč podpirata; zato se je moral okolični bataljon razpustiti, zato se je odstavilo več rodoljubnih slovenskih učiteljev, zato se morajo otroci v okoličnih šolah laški učiti, zato magistrat pošilja v okolico samo laške raz- glase, vabila itd. In vlada sama? Ali ona morda misli, da zatara rovarstvo že s tem, da z bajoneti razganja nabrano rovarsko drhal, vslišuje nje zahte- vanje, pazi slovenskih zastav, k magistratovemu samovoljnemu in nepostavnemu vedenju zoper okolico molči ter može, zoper ktere „Cittadino“ rentati, iz Trsta odpravlja? Taka pot ne drži do miru, ampak do vedno večega rovar- stva, ker se mu s tacim vedenjem orožje v roke daje. Če hoče vlada mir storiti, ne sme tistih, ki ljubijo mir in red, zatirati, ali mirno gledati, ko se jim godi krivica, ampak podpirati jih mora. Naj skrbi vlada, da bosta Lah in Slovane enakopravna, in obstraži naj gnezdo, v katerem se vali rovarstvo, in videla bode, kako naglo bo mir!

* (Plemenito junaštvo.) Gosp. Zoru, ki je bil prestavljen iz Trsta v Bregence na veliko radost Lahnom, poslaji so ti sramotivno pismo in en slovenski častnik, namažan z neko rečjo, ktera se očitno ne imenuje, sliši pa se vsak dan sto in stokrat, in s ktero se Lahoni zelo ponašajo, kader imajo opraviti z „moštri ščavi.“ In vse to priča tudi — zelo veliko kulturo, do ktere se mi barbari še nismo mogli pospeti. „Sl. Z.“

* (Volitve v tržaški okolici) bodo v nedeljo 12. t. m., da se dopolnijo prazni sedeži v mestni svetovalnici. Okoličani, živo vam na srce pokladamo, vsi se vdeležite volitev, bodite edini, in zmaga vam bo gotova.

* (Zukunft) se zaradi našega članka „Ruski strah“ malo nad „Sl. Narodom“ razkorači in v pomanjkanji družih protidokazov na svojo starost potrka. To je že zelo zastarel dokaz modrosti. Sicer pa z vso odločnostjo odbijamo od sebe insinuacijo, da smo hoteli le po „Zft.“ mahati. Želimo jej da raste in se širi, ter da se njen vpliv povsod pomnoži, ker ga je tre- ba. Če nas zagotavlja, da se nad njo trudimo zastonj, opomnimo le, da smo pisali svojim bralcem, nad njo se nismo nikdar hoteli „truditi“, ker tudi „nam tega ni treba.“

* (Zedinjenje Slovencev z Ogerskim) je bil kakor znano naš dopisnik iz Slatine sprožil kot govorica med nekterimi Magjari in Slo- venci. Ob istem času kakor v našem listu, tiskana je bila ta misel tudi v dunajskem federalističnem tedniku „Osten“, kteremu se je dovolj važna zdela, da jej je posvetil prvo mesto in precej obširne pristavke, v kterih Slovence pred to mislijo svari. Našim bralcem bode znana naša opomba k temu do- pisu, ktera je s kratko besedo hotela reči, da pričakujemo vse boljše prihod- nosti, nego imajo sedanjost Slovaki in naši bratje ogerski Slovenci, ki se še vse radikalneje magjarijo nego nas mogó denašnji naši vrhovnjaki nemčiti. Torej se je „Osten“ nevarnosti bal, ktere ni. In čisto nepotrebno je tudi, ako iz tega povoda prihaja veliki organ magjarske vlade, „Ung. Lloyd“, in zatr- juje, da nas Magjari ne marajo. „Slovenski strijci“, kakor nas „U. L.“ ljubez- njivo imenuje, rekoč, da nimamo še dežel za oddajati, tudi ne bodo Magja- rom oddajali dežele, kader jo bodo imeli.

Listnica opravnistva.

g. N . . . tti v Kanali, naročnina zneso 3 gld. 50 kr. — g. J . . . b Joahim na Konstan- jevici: opravnistvo ni nobenega denarja sprejelo po pošti. — g. L . . . n v ilirski Bistrici pomota je poravnana. Vaša in čitalnična naročnina sega do zadnj. decembra t. l. — g. T . . . t Andrej v Ormuži: Denar, ki ste ga enemu tukajšnjih urarjev namenili, je prišel v naše roke in tako se Vam je list delj časa pošiljal. Zdaj je denar v pravih rokah.